

ПРОТОКОЛ № 3
засідання вченої ради
Харківського національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди
від 24 червня 2011 року

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Наукова доповідь «Філософська комунікація на Слобожанщині в ХІХ ст.» (доктор філософських наук, професор Радіонова Н.В.).
2. Представлення до вчених звань (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І. Тищенко).
3. Про рекомендацію до вступу в аспірантуру випускників 2010 – 2011 року навчання (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І. Тищенко).
4. Про затвердження тем дисертаційних досліджень (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І. Тищенко).
5. Про продовження терміну навчання в докторантурі (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І. Тищенко).
6. Про рекомендацію до друку (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І. Тищенко).
7. Про затвердження кандидатур для призначення іменних стипендій на 2010 – 2011 навчальний рік (перший проректор, доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України В.І. Євдокимов).
8. Про затвердження робочих навчальних планів всіх спеціальностей освітньо-кваліфікаційних рівнів «бакалавр», «спеціаліст», «магістр» прийому 2011 р. (начальник навчальної частини С.А. Ворона).
9. Про затвердження спецкурсів, спецсемінарів, факультативів, які введено в університеті у 2010 – 2011 навчальному році (начальник навчальної частини С.А. Ворона).
10. Про висунення кандидатур на нагородження стипендією міського голови (доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи О.М. Микитюк).

11. Щодо надання творчої відпустки для закінчення роботи над дисертацією здобувачу наукового ступеня доктора педагогічних наук Лунячку Вадиму Едуардовичу (доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, завідувач кафедри теорії і методики професійної освіти В.І. Євдокимов).
12. Про висунення кандидатур на обласний конкурс „Вища школа Харківщини – кращі імена” (учений секретар університету, кандидат філологічних наук Т.І. Тищенко).

I. СЛУХАЛИ: Наукова доповідь «Філософська комунікація на Слобожанщині в XIX ст.» (доктор філософських наук, професор Радіонова Н.В.).

Комунікація є необхідною умовою людського життя. За способом здійснення вона може бути простим обміном думок, знань, бажань тощо, а може бути й трансформатором специфічних конструктів та різновидів соціокультурного життя у освітню площину. Природна комунікація, як чистий обмін інформацією, включає в себе розгляд каналів комунікації та її селекцію. Вона відіграє важливу роль у перетвореннях повсякденності. Одним з найбільш вдалих варіантів реабілітації як повсякденності так і освіти є культурна комунікація. Адже ні повсякденність, ні освітній процес не можна уявити як якусь виняткову сферу соціальної реальності не пов'язану з культурою.

Особливістю процесу культурної комунікації є те, що вона показує як люди духовно освоюють те, що відбувається навколо них, для них і в результаті їхньої власної діяльності. Філософія як синтезатор культурних форм дозволяє дослідити динаміку традиціоналізму і модерності. Зауважу, що XIX століття, у його українському прочитанні, є культурно спрямованим століттям. Зокрема, для Слобожанського регіону, де в цей час посилюється процес інтенсифікації культурних і освітніх інновацій. Він визначається переоцінкою соціальних і культурних установок та переоцінкою попередніх цінностей. Переоцінка попередніх цінностей так само як і формування ціннісної свідомості та саморуху соціумів передбачає проходження фази нігілізму. Нігілізму не можна запобігти, проте його слід зрозуміти для того, щоб подолати. Історія нігілізму показує, що він не є світоглядною і культурно-політичною інновацією. Як приклад, можна навести етику киників. Але ідеологія Просвітництва утворює рамочні умови для розповсюдження як наївного так і етичного нігілізму. Обидва його різновиди актуалізуються у період становлення мультикультурного суспільства (підвалини якого закладалися на Україні ще у XIX ст. на Слобожанщині, де структурувалося мультикультурне суспільство модерного зразка), коли відбувається відкриття багатомірності культурного простору та його освоєння.

Таким чином, історичні рамки, означені XIX століттям, вибрані не випадково. Адже саме цей період і в історії освіти, і в історії української філософії був періодом

інтенсивних пошуків легітимації нових культурних форм, нових освітніх і виховних практик. Це був період світоглядних ризиків і вагань, співіснування релігійних, натуралістичних, матеріалістичних, позитивістських та спіритуалістичних настанов. Такий модерний плюралізм світоглядних пропозицій вперше став реальністю для багатьох молодих людей, які пов'язували своє життя з освітою та наукою. Світоглядне роздоріжжя, як реальність культурно-освітнього життя на Слобожанщині того часу, поєднувалось також із викликами перших прообразів сучасної глобалізації, що набували досить чітких контурів на теренах України, які вимагають філософського осмислення для розуміння тих тенденцій, які сьогодні даються взнаки в освітньому просторі України.

Слід наголосити, що розповсюдження нових соціокультурних практик включає в себе не тільки продукування нових культурних форм, але й вимагає органічної культурної праці для їх втілення. Тож, необхідні носії культури та прогресу, які, стикаючись з місцевим середовищем, впливали б на нього в цьому сенсі. Функцію транслятора культури у місцеве середовище взяв на себе щойно відкритий Харківський університет. Зауважу, що філософська комунікація в освітньому просторі Слобожанщини ХІХ ст. не обмежувалася рамками академічної спільноти, а виходила за її межі, створюючи альтернативну духовну атмосферу, що відрізнялася від духовної атмосфери істеблішменту того часу. Слід сказати, що філософська комунікація на Слобожанщині ХІХ ст. виявляла тенденції як ущільнення, так і поширення. Особливу роль у цих процесах відігравали перші професори Харківського університету – філософ Й. Шад, юрист І.Ф. Тимковський, історик і філолог К. Роммель, математик Т.Ф. Осиповський, філолог І.С. Рижський, економіст і юрист Л. Якоб, астроном І. Гут та ін.

Академічна спільнота, в певному сенсі, забезпечувала індивіду той рівень свободи, який включає в себе всі громадські, економічні, культурні та суспільні права. Університет фактично був субспільнотою у сенсі генератора свободи. Слід сказати, що в модерному суспільстві свобода індивіда полягає в тому, що він обирає свою свободу, а не наслідує її. Свобода надає індивіду можливість обирати свою ідентичність, цінності та цілі. Можна сказати, що на Харківщині у ХІХ ст. відбувається формування нової колективної ідентичності модерного зразка. Ця спільнота сприяє переходу до нової світоглядної орієнтації, пом'якшуючи загрози як з боку нігілізму, так і поширює шанси інтеркультурної комунікації, відкриваючи свій горизонт для інших культурних практик, тим самим пом'якшуючи переживання культурного шоку внаслідок культурної глобалізації. Культурний простір цієї спільноти розсунувся як горизонтально так і вертикально, спричинив освітянсько-духовні, наукові, культурні та суспільно-політичні прориви на Слобожанщині.

Центральним питанням тут є те, як змінюється комунікація в культурних, інтелектуальних та соціально-політичних контекстах та які культурні інновації породжуються освітніми процесами. Освітній процес слід розуміти як традицію послідовного і неперервного здійснення та життєвого прояву людини, суспільства, історії. До того ж поняття „освітній процес” є ключовим поняттям через яке поле влади структурує поле знання. Освітній процес стверджується у конкретності змісту та мети, через своїх індивідуалізованих конкретно-історичних суб'єктів. Діячами освітнього процесу є не лише освітяни, але й культурні діячі, політики, філософи,

реформатори суспільства, - словом, всі ті, чий зусилля спрямовані на розв'язання освітніх завдань і від яких залежить якість освітнього поступу. Отже освітній процес є з одного боку індивідуальним і неповторним, з іншого – він відкриває можливість накопичення та передачі освітнього досвіду за межі певного покоління. Освітня комунікація, репрезентуючи себе у освітніх процесах та освітньому просторі є складною, внутрішньо суперечливою і принципово відкритою системою, яка збагачуючись філософською рефлексією, допомагає розкрити специфіку соціальних трансформацій суспільства ранньомодерного типу.

Зазначу, що під філософською комунікацією розуміється генерування, трансляція і засвоєння філософських смислів у комунікативних актах, де повідомлення трансформується у розуміння, і внаслідок цієї трансформації відбувається селекція матеріалу. Саме на рівні селекції виникає розуміння.

Філософська комунікація передбачає діалогічне мислення, дискусію, змагання думок рівноправних учасників, колективний пошук істини. Також слід зауважити, що у межах філософсько-педагогічного дискурсу філософська комунікація дає змогу визначити нові пріоритети і виховні настанови у педагогічній практиці, визначити педагогічну контрфактичність, обґрунтувати нові стратегії навчання та виховання. Серед яких поважне місце займають такі види педагогічно-комунікативної діяльності, як сократівський діалог, мистецтво жити. Філософська комунікація дозволяє простежити форми сучасного буття та спілкування людей у різних темпоральних вимірах. Завдяки філософській комунікації діалог з історією, з минулим доповнюється діалогом з сучасністю, а минуле залучається до актуальної культури сучасності.

На культурно-освітньому матеріалі Слобожанщини ХІХ століття чітко простежується взаємозалежність, яка існує між комунікативною діяльністю і здійснюваним цією діяльністю освітнім простором. Це означає, що не тільки освітній простір структурується процесом освітньої комунікації, а й, навпаки, освітній простір впливає на освітню комунікацію і трансформує її активність.

Звернення до проблематики філософської комунікації в освітньому просторі Слобожанщини у ХІХ столітті дозволяє не тільки конкретизувати виховну і більш широко – просвітницьку функцію філософії, а й сприяє розумінню сучасних освітніх процесів в Україні, що наштовхуються, серед багатьох інших перепон, також і на складнощі, обумовлені попереднім розвитком.

В останні роки набула свого поширення метафора освітнього простору. Це, насамперед, торкається визначення освітнього простору євроінтеграції, мікро- і макро- простору освітніх і виховних практик. Освітній простір є інтегрованим у соціокультурний простір. В свою чергу, соціокультурний простір виступає як єдине середовище всіх учасників комунікації і як простір „можливих світів” і шляхів можливого розвитку.

Освітній простір є суттєвою атрибутивною характеристикою освітнього універсуму. Він включає в себе світ знань та освітніх цінностей, виховні ідеали, освітні й виховні стратегії, педагогічні відносини, освітні інституції, освітні й виховні практики та має складну структуру. Цей простір складається із функціональних просторів (культурно-просвітницький, політично-просвітницький, дидактичний, виховний), які можуть як ущільнюватися до синтезу так і розпадатися.

Кожен з цих просторів має свою специфічну характеристику, але всі вони є принципово відкритими, впливають один на одного та вступають у протиріччя. Всі ці структурні елементи були притаманні освітньому простору на Слобожанщині.

Зокрема, освітній простір домодерного зразка можна розуміти з одного боку як мікропростір свого регіону, а з іншого, він є екстротериторіальним, бо виходить за географічні рамки, як на це вказує метафора європейського освітнього простору. Показовою в цьому сенсі є освітня ситуація, що склалася на Слобожанщині у XVII – XVIII ст. Протягом цього періоду основними провідниками освіти були мандрівні дячки, які своїм перебуванням позначали освітні місця. Саме екстериторіальність є вагомим чинником у дослідженні освітнього простору у добу раннього модерну. Відкриття університету по-новому структурує культурно-соціальний й навіть географічний простір тогочасної Слобожанщини, а саме: тут відбувається структурування соціального і культурного простору через активізацію освітніх інновацій. Отже освітній простір набуває статусу констатуючого. У цій інтеграції простежується прообраз сучасної культурної й освітньої глобалізації. При цьому, інтегруючою силою, яка поєднувала ці структурні субпростори була філософська комунікація.

Роблячи висновок, слід сказати, що філософську комунікацію можна розглядати як практично-духовне надбання культури, колективну автокомунікацію і випробуваний історією засіб розпредмечення кожною людиною національного (специфічного) і загальнолюдського (універсального) в культурній спадщині. Філософська комунікація сприяє породженню соціокультурних синтезів, стійких і нестійких культурних і освітніх форм. Освітній простір на Слобожанщині у XIX ст. вплинув на ствердження нового типу урбанізації на Сході України. Харків як місто структурувався, насамперед, як освітній центр, а вже потім як промисловий. Це визначило специфіку формування індустріального суспільства у цьому регіоні, яка наближається до європейської моделі.

Отже, філософська комунікація, була і залишається активним чинником структурування освітнього простору модерного зразка, трансформації якого продовжуються і у XXI столітті.

УХВАЛИЛИ: Інформацію прийняти до відома.

II. СЛУХАЛИ: Представлення до вчених звань (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І. Тищенко).

УХВАЛИЛИ: 1. Представити до вченого звання *професора*:

- доктора педагогічних наук Ткаченко Тетяну Володимирівну, кафедра теорії та методики мистецької освіти та вокально-хорової підготовки вчителя.

(«за» - 37, «проти» - 3, недійсних бюлетенів - 1)

2. Представити до вченого звання *доцента*:

- кандидата психологічних наук Абсалямову Ларису Миколаївну, кафедра практичної психології;
(«за» - 40, «проти» - немає, недійсних бюлетенів - 1)

- кандидата педагогічних наук Грубіча Дениса Юрійовича, кафедра соціальної педагогіки;
(«за» - 40, «проти» - 1, недійсних бюлетенів - немає)

- кандидата педагогічних наук Єсіну Наталію Олександрівну, кафедра соціальної педагогіки;
(«за» - 41, «проти» - немає, недійсних бюлетенів - немає)

- кандидата педагогічних наук Перлову Вікторію Володимирівну, кафедра англійської фонетики і граматики;
(«за» - 41, «проти» - немає, недійсних бюлетенів - немає)

- кандидата філологічних наук Радчук Ольгу Вячеславівну, кафедра російської мови.
(«за» - 41, «проти» - немає, недійсних бюлетенів - немає)

ІІІ. СЛУХАЛИ: Про рекомендацію до вступу в аспірантуру випускників 2010 – 2011 року навчання (кандидат педагогічних наук, учений секретар університету Т.І. Тищенко).

УХВАЛИЛИ: Рекомендувати до вступу в аспірантуру випускників 2010 – 2011 року навчання:

Факультет іноземної філології:

1. Бондарук Олександра Георгіївна
2. Гринченко Катерини Ігорівни
3. Губу Юлію Анатоліївну
4. Гуріну Анастасію Борисівну
5. Данилову Катерину Олександрівну
6. Єлісеєнко Анну Павлівну
7. Москальову Яну Юрійівну
8. Селіванова Петра Юрійовича
9. Хорошко Дар'ю Миколаївну
10. Шипілову Маргариту Олександрівну

Художньо-графічний факультет:

1. Бербенець Ганну Сергіївну
2. Коломієць Ярославу Олександрівну
3. Масальську Євгенію Аркадіївну
4. Несторенко Анастасію Ігорівну
5. Саяд Марзіях

Фізико-математичний факультет:

1. Величко Марину Валеріївну
2. Гайворонську Юлію Олександрівну
3. Колесник Оксану Олександрівну
4. Котко Яну Олександрівну
5. Попову Юлію Олександрівну
6. Федунова Максима Михайловича
7. Шевченко Тетяну Олександрівну

Факультет російської мови та літератури

Кафедра російської мови

1. Пехарєву Марію Володимирівну
2. Пушкар Ольгу Петрівну

Кафедра російської літератури

1. Колісник Олена Володимирівну

Український мовно-літературний факультет імені Г.Ф. Квітки-Основ'яненка:

Романської філології:

1. Фралік Наталію Олександрівну

Кафедра української мови:

1. Ненашеву (Геращенко) Ірину Вадимівну
2. Донську Олену Володимирівну
3. Ткаченко Катерину Юріївну

4. Штихно Ірину Володимирівну

Кафедра української та світової літератури:

1. Должанську Юлію Вікторівну
2. Куценко Марину Миколаївну
3. Маркову Олену Теймуразівну

Економічний факультет:

1. Нудьгу Михайла Олександровича
2. Рижинко Марину Володимирівну
3. Рижкову Анну Юрїївну
4. Третяк Олену Миколаївну

Природничий факультет:

Кафедра ботаніки

1. Болехан І.І.
2. Вабіщевіч О.П.
3. Гуцуляк А.В.
4. Ладика Н.П.
5. Петрушину В.В.
6. Рязанову І.В.
7. Савіних Н.О.
8. Тарасову І.М.
9. Федорову О.В.
10. Чикіра Івана Юрїйовича

Кафедра здоров'я людини та колекційної освіти:

1. Кучеряк О.С.

Кафедра хімії:

1. Бойко Є.О.
2. Владикіна К.П.
3. Капустник Р.О.

4. Кравченко А.О.

Факультет початкового навчання:

1. Братченко Анжелу Олександрівну
2. Вакуленко Світлану Володимирівну
3. Волкову Ганну Альбертівну
4. Дорохіну Ганну Сергіївну
5. Нескоромну Тетяну Михайлівну
6. Полежаєву Наталію Олександрівну
7. Сидоренко Тетяну Сергіївну
8. Сікаленко Наталю Олегівну
9. Третьякову Ольгу Юріївну

Музично-педагогічний факультет:

1. Дольову Тетяну Андріївну
2. Кіпріанову Юлію Олегівну
3. Коробкіну Дар'ю Андріївну
4. Романову Альону Юріївну
5. Тишко Анастасію В'ячеславівну

Факультет заочного навчання:

1. Коршикову Світлану Юріївну
2. Ожерельєва Сергія Сергійовича
3. Луговець Катерину Дмитрівну

Факультет соціології та психології

1. Балушок Марину Володимирівну
2. Волікову Валентину Романівну

Історичний факультет

1. Баталіна Євгена Анатолійовича
2. Бражнік Каріну Олегівну
3. Василевську Юлію Сергіївну
4. Гаруль Ірину Миколаївну
5. Гнатовську Дарію Василівну

6. Горленко Вікторію Олександрівну
7. Градову Олександрю Валеріївну
8. Денчик Юлію Миколаївну
9. Жиглову Аллу Анатоліївну
10. Жував Ірину Юріївну
11. Іващук Нелю Олександрівну
12. Калініченка Віталія Юрійовича
13. Колісниченко Тетяну Ігорівну
14. Курочку Ксенію Миколаївну
15. Маньківську Тетяну Олексіївну
16. Назіну Юлію Анатоліївну
17. Нугаманову Віталію Борисівна
18. Одаренко Наталію Андріївну
19. Павинську Наталію Анатоліївну
20. Пархоменко Наталію Євгенівну
21. Пахомова Арсенія Андрійовича
22. Педченко Юлію Олександрівну
23. Полупанова Дмитра Сергійовича
24. Прокопову Людмилу Миколаївну
25. Рудак Валентину Олександрівну
26. Чижінову Юлію Володимирівну
27. Шевцову Євгенію Костянтинівну

Юридичний факультет

1. Білоус Світлану Григорівну
2. Даніліну Юлію Сергіївну
3. Литвиненко Юлію Олександрівну
4. Рижинко Марію Ігорівну

ІV. СЛУХАЛИ: Про затвердження тем дисертаційних досліджень (кандидат педагогічних наук, учений секретар університету Т.І. Тищенко).

УХВАЛИЛИ: 1. Затвердити теми дисертаційних досліджень:

Докторська:

Оржицького І.О.: «Етно-національна й культурна своєрідність літературного процесу в країнах Андійського регіону (Перу, Болівія, Еквадор) у ХХ столітті (20-80-і роки)».

Кандидатські:

- Беззубкіної О.О.:* «Формування вмій наукової організації праці старшокласників у спеціалізованій школі-інтернаті «Обдарованість»».
- Бочарнікової Т.Ф.:* «Формування професійно-педагогічної спрямованості майбутнього вчителя іноземних мов у фаховій підготовці»
- Джгун Н.М.:* «Підготовка студентів-майбутніх викладачів до виховної роботи в школах КНР».
- Житомирського Д.В.:* «Підготовка майбутніх вчителів до організації шкільного самоврядування».
- Іванової О.І.:* «Стимулювання молодших підлітків до самовдосконалення в процесі позанавчальної пізнавальної діяльності».
- Кампов С.П.:* «Формування самостійності майбутніх учителів у процесі професійної підготовки».
- Майковської В.І.:* «Професійна підготовка маркетологів у процесі інноваційної діяльності вищого навчального закладу»
- Медведевої С.В.:* «Підготовка майбутнього вчителя до формування умій безпечної роботи з інформацією у старшокласників»
- Остренок І.В.:* «Семантико-стилістичні особливості етнономів в українській постмодерній прозі»
- Сачави К.Д.:* «Виховання навчальної працелюбності молодших підлітків у навчально-виховному процесі загальноосвітньої школи»
- Троцій Н.П.:* «Конструювання змісту підготовки з безпеки життєдіяльності майбутніх педагогів у вищому педагогічному навчальному закладі».
- Черемісової І.І.:* «Формування організованості як якості особистості студентів медичного коледжу в процесі професійної підготовки»
- Шевченка Д.А.:* «Принцип індивідуалізації покарання у кримінальному праві України».

3. Уточнити теми **кандидатських** дисертацій:

- Анпілогової С.А.:* «Проза Олекси Слісаренка та моделі масової літератури 1920-х років».
- Дворніченко Л.Л.:* «Професійна орієнтація у суспільстві ризику: тенденції самореалізації особистості у світі праці».
- Клименко Ю.С.:* «Розвиток історичного краєзнавства у Харківській губернії (друга половина ХІХ – початок ХХ ст.)».

Булай Н.Г.: «Формування професійної готовності майбутніх економістів до аналітичної діяльності у процесі вивчення математичних дисциплін».

V. СЛУХАЛИ: Про подовження терміну навчання в докторантурі (кандидат філологічних наук, доцент, учений секретар університету Т.І. Тищенко).

УХВАЛИЛИ: Подовжити термін навчання в докторантурі на 32 дні Левченко Яні Ернстівні у зв'язку з хворобою (лікарняний лист додається).

VI. СЛУХАЛИ: Про рекомендацію до друку (кандидат педагогічних наук, учений секретар університету Т.І. Тищенко).

УХВАЛИЛИ: Рекомендувати до друку:

1. Монографію доктора філологічних наук, професора Л.А. Лисиченко «Ця невичерпна мова».
2. Збірник наукових статей матеріалів I Міжвузівської науково-практичної конференції «Психолого-педагогічні проблеми в освітньому процесі».

VII. СЛУХАЛИ: Про затвердження кандидатур для призначення іменних стипендій на 2010 – 2011 навчальний рік (перший проректор, доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України В.І. Євдокимов).

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити кандидатуру на призначення Іменної стипендії Харківської обласної державної адміністрації на 2011 – 2012 навчальний рік за результатами весняно-літньої заліково-екзаменаційної сесії Зудової І.С. – студентку 44 гр. факультету психології та соціології. Напрямок підготовки «Психологія» (Спеціалізація: етика)
2. Затвердити кандидатури на призначення Іменної стипендії Президента України на I семестр 2011 – 2012 навчальний рік за результатами весняно-літньої заліково-екзаменаційної сесії Байчикова А.О. – студента 32 гр. природничого факультету. Напрямок підготовки «Біологія» (спеціалізація екологія та біодизайн); Андрееву І.Г. – студентку 41 гр. українського мовно-літературного факультету. Напрямок підготовки «Філологія» (Українська мова та література. Спеціалізація: польська мова); Майську А.Г. – студентку 31 гр. факультету іноземної

філології. Напрямок підготовки «Філологія» (Мова та література англійська, німецька).

3. Затвердити кандидатури на призначення Іменної стипендії Верховної Ради України на 2011 – 2012 навчальний рік за результатами весняно-літньої заліково-екзаменаційної сесії Здорікову Г.В. – студентку 32 гр. факультету психології та соціології. Напрямок підготовки «Соціальна педагогіка»; Мелешко М.М. – студентку 31 гр. факультету фізичного виховання, напрям підготовки «Фізичне виховання» (спеціалізація фізична реабілітація); Давиденко В.Ю. – студентку 41 гр. музично-педагогічного факультету, напрям підготовки «Музичне мистецтво» (спеціалізація художня культура).

4. Затвердити кандидатуру на призначення соціальної стипендії Верховної Ради України на 2011 – 2012 навчальний рік Касяненко О.В. – студентки 4 історичного факультету, напрям підготовки «Історія» (спеціалізація: правознавство)

5. Затвердити кандидатуру на призначення Іменної стипендії Кабінету Міністрів на 2011 – 2012 навчальний рік Дідуса О.С. – студента 34 гр. юридичного факультету, напрям підготовки «Правознавство».

VIII. СЛУХАЛИ: Про затвердження робочих навчальних планів всіх спеціальностей освітньо-кваліфікаційних рівнів «бакалавр», «спеціаліст», «магістр» на прийом 2011 р. (начальник навчальної частини С.А. Ворона).

УХВАЛИЛИ: Затвердити робочі навчальні плани всіх спеціальностей освітньо-кваліфікаційних рівнів «бакалавр», «спеціаліст», «магістр» на прийом 2011 р.

IX. СЛУХАЛИ: Про затвердження спецкурсів, спецсемінарів, факультативів, які введено в університеті у 2011 – 2012 навчальному році (начальник навчальної частини С.А. Ворона).

УХВАЛИЛИ: Затвердити спецкурси, спецсемінари, факультативи, які введено в університеті у 2011 – 2012 навчальному році.

X. СЛУХАЛИ: Про висунення кандидатур на нагородження стипендією міського голови (доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи О.М. Микитюк).

УХВАЛИЛИ: Рекомендувати до нагородження стипендією міського голови Понамареву Надію Сергіївну – студентку 4 курсу фізико-математичного факультету; Безсалову Анастасію Георгіївну – студентку 4 курсу музично-педагогічного факультету; Куріла Івана Євгеновича – студента 3 курсу музично-педагогічного факультету.

XI. СЛУХАЛИ: Щодо надання творчої відпустки для закінчення роботи над дисертацією здобувачу наукового ступеня доктора педагогічних наук Лунячеку Вадиму Едуардовичу (доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, завідувач кафедри теорії і методики професійної освіти В.І. Євдокимов).

УХВАЛИЛИ: вийти з клопотанням до керівництва Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України щодо надання творчої відпустки тривалістю шість місяців Лунячеку Вадиму Едуардовичу здобувачу кафедри теорії і методики професійної освіти ХНПУ імені Г.С. Сковороди для закінчення докторської дисертації зважаючи на успішне виконання плану роботи над дисертацією та необхідністю її завершення у зазначений термін (1 березня 2011 року вийшла монографія «Підготовка магістрів державного управління до забезпечення якості освіти: теорія та практика»). Готовність тексту дисертації складає 80 відсотків.

XII. СЛУХАЛИ: Про висунення кандидатур на обласний конкурс „Вища школа Харківщини – кращі імена” (учений секретар університету, кандидат філологічних наук Г.І. Тищенко).

УХВАЛИЛИ:

1. Висунути кандидатуру кандидата педагогічних наук, професора Худолія Олега Миколайовича для участі у вищезгаданому конкурсі в номінації «Викладач професійно-орієнтованих дисциплін».
2. Висунути кандидатуру доктора педагогічних наук, професора Бойчука Юрія Дмитровича в номінації „Викладач фундаментальних дисциплін”.
3. Висунути кандидатуру кандидата педагогічних наук, доцента, завідувача кафедри наукових основ управління та психології Черновол-Ткаченко Раїси Іванівни в номінації „Завідувач кафедри”.

4. Висунути кандидатуру доктора педагогічних наук, професора Іонової Олени Миколаївни в номінації “Науковець”.
5. Висунути кандидатуру доктора філологічних наук, професора Стапанченка Івана Івановича в номінації “Викладач гуманітарних дисциплін”.
6. Висунути кандидатуру доктора педагогічних наук, професора, декана музично-педагогічного факультету Танько Тетяни Петрівни в номінації „Декан факультету”.

Голова вченої ради

І.Ф. Прокопенко

Секретар вченої ради

Т.І. Тищенко